

آخرین روزهای فیلمبرداری
«پرونده باز است»

سکانس‌هایی از فیلم سینمایی «پرونده باز است» به کارگردانی کیومرث پورا احمد در ندامتگاه قزل حصار فیلمبرداری شد. فیلمی که سازندگان در تلاش هستند آن را به چهل‌ویکمین جشنواره فیلم فجر برسانند. براساس اعلام پایگاه اطلاع‌رسانی اداره کل زندان‌های استان تهران، سکانس‌های ضبط شده در این ندامتگاه جزو آخرین سکانس‌های فیلم محسوب می‌شود که با حضور برخی عوامل و بازیگران، به‌ویژه هنرمندان نوجوان در قزل حصار به تولید رسید. فیلم سینمایی «پرونده باز است» به تهیه‌کنندگی علی قائم‌مقامی درباره یک پرونده جنایی است که در خلاصه داستان آن آمده است: فرهاد نوجوان ۱۵ ساله ناخواسته مرتکب قتل می‌شود. پژمان باقری، محمدرضا غفاری، نسیم ادبی، حسین پاکدل، شادی مختاری، علی باقری، به همراه سام قربیبیان و مه‌لقا باقری در این فیلم بازی می‌کنند. پورا احمد پیش از این گفته بود به‌دلیل مشکلات تولید، احتمال دارد فیلمش به جشنواره فجر نرسد، ولی به‌نظر می‌رسد با شتاب گرفتن تولید، این فیلم در چهل‌ویکمین جشنواره فیلم فجر به‌نمایش درآید.

جشنواره برای
بهترین فیلم‌هایش صبر می‌کند؟

معمولاً تولید در سینمای ایران در نیمه دوم سال شتاب می‌گیرد. که تعدادی از فیلم‌ها به‌دلیل زمان اعلام شده برای عرضه به هیأت انتخاب فرصت رسیدن به جشنواره را از دست می‌دهند. «صبا» در تحلیلی که با یک خاطره نوستالژیک آغاز می‌شود پیشنهاد صبور برای برگزاری پروتق در جشنواره چهل و یکم را داده است: بیش از ۲۵ سال از ششبی که نخستین اکران فیلم لیلا (داریوش مهرجویی) در سالن رسانه‌های گروهی (سینما فلسطين) برگزار شد، می‌گذرد. ششبی که حلقه‌های فیلم با فاصله آماده می‌شد و به سینما می‌سید و نمایش آن شب یکی از بهترین فیلم‌های جشنواره پانزدهم برای اهالی رسانه و منتقدان چندپار با توقف رویه و رشد... قطعاً هیأت‌انتخاب جشنواره، نسخه کاملی از فیلم دارپوش مهرجویی را ندیده بودند چرا که در آن سال، چند فیلم از جمله لیلا و سلطان (مسعود کیمیایی) در ماه منتهی به جشنواره در حال فیلمبرداری و آماده شدن نسخه نهایی بودند اما جشنواره، این فرصت را به اسم‌های مطرح جشنواره داد. در دهه اخیر، بارها روی حرکت جشنواره براساس گاه‌شمار تأکید شده است و بدین ترتیب فیلم‌هایی که از شانس حضور در جشنواره برخوردار بوده‌اند، از این گروه حذف شده‌اند. اما آیا در شرایط طبیعی، اصولاً برای سینمایی که عمده فیلم‌هایش به‌دلیل مسائل مربوط به تأمین اعتبار، نیمه دوم سال کلید می‌خورند و برای جشنواره‌ای که برخلاف بسیاری از فستیوال‌های دنیا، جشنواره اکران اول آثار به شمار می‌رود، بازبینی توسط یک هیأت انتخاب و مقید بودن به گاه‌شمار، منطقی است؟ جشنواره ۱۴۰۱ نیز می‌تواند به‌دلیل اتفاقات و شرایط پیش‌آمده در ماه‌های اخیر، یک دوره خاص از نظر شکل برگزاری باشد. شاید استفاده از شیوه برپایی جشنواره سی و نهم، امسال منطقی باشد. شاید هم بتوان به سیاق همان دوره پانزدهم، حتی منتظر رسیدن آثار نام‌های مهم این دوره بود. اگر اجازه بدهیم تا نگرشی منطقی و سازنده بر مناسبات اجرایی متن و پیرامون مهم‌ترین رویداد سینمایی سال حاکم شود، می‌توانیم علاوه بر انتظار برای رسیدن فیلم‌هایی که برای حضور در جشنواره شرایط ساده‌تری دارند و تعدادشان کم هم نیست، تا آخرین لحظه‌ها، در انتظار رسیدن و داوری شدن آثار فیلمسازان مهمی چون محمدعلی باشه‌آهنگر (سینما متروپل) و مسعود جعفری جوزانی (پهشت تپه‌کاران) و چندین و چند اثر از فیلمسازان مهم دیگر باشیم.

خبر

سه هزارمین اجرای «علاءالدین»

همزمان با جشن سه‌هزارمین اجرای «علاءالدین» در برادوی، نام این اثر در فهرست آثار باطولانی‌ترین مدت اجرا ثبت شد. به گزارش همشهری به نقل از ایرنا، نیویورک تایمز نوشته: «به تازگی نمایش موزیکال «علاءالدین» محصول کمپانی دیزنی که برگرفته از انیمیشن به همین نام و محصول ۱۹۹۲ است، سه‌هزارمین اجرای خود را در سال نمایش نیو آمستردام در برادوی جشن گرفت و همین مسئله کافی بود تا نام این نمایش در فهرست ۲۰ آثاری که در برادوی روی صحنه رفته‌اند و طولانی‌ترین اجرا را به نام خود ثبت کرده‌اند قرار گیرد.» ترانه‌های نمایش «علاءالدین» نوشته آلن منکن، هوارد آشنمن و تیم رایس است.

فرهنگ

پله در حال بازی فوتبال در تیم ملی برزیل

نگاهی به نقش‌های «مروارید سیاه» بر پرده نقره‌ای

مردی که سلطان شد

گزارش روزنامه‌نگار محمدناصر احدی

پله، اسطوره فوتبال جهان که خبر درگذشتش در ساعات پایانی روز پنجشنبه موجب تأثر و تأسّف میلیون‌ها نفر در

«سلطان پله» کارلوس هوگو کریستینس، (۱۹۶۲)

در پایگاه اینترنتی IMDb، سال ساخت این فیلم ۱۹۶۵ ذکر شده، اما برخی منابع دیگر سال ساخت آن را ۱۹۶۲ عنوان کرده‌اند که دومین قهرمانی پله هم‌راه با تیم ملی برزیل در جام جهانی مصادف است؛ شاید این تاریخ دوم بیش‌تر برآزنده «مروارید سیاه» فوتبال جهان باشد. این فیلم درباره زندگی پله و رسیدن او به موفقیت در دنیای فوتبال است. در فیلم صحنه‌ای هست که وقتی پله به دنیا می‌آید، مادرش او را نزد پیشگویی می‌برد و پیشگویی می‌گوید: «پسر سلطان می‌شود، نمی‌دونم سلطان کجا یا سلطان چی، اما اون سلطان می‌شه.» اهالی روستا به این پیشگویی می‌خندند، اما در ۱۴سالگی استعداد پله کشف و او به سرعت به سلطان فوتبال تبدیل می‌شود. پله در این فیلم نقش خودش را بازی می‌کند.

«راهپیمایی» (اسوالدو سامپایو، ۱۹۷۲)

موضع‌گیری‌های سیاسی پله معمولاً بر حرف‌وحدیث بود. با این حال، در یکی از تجربه‌های سینمایی‌اش، فیلمی سیاسی‌سازی کرد که اگر در سینمای مضمون‌زده امروز بود، شاید خیلی بیشتر مورد توجه قرار می‌گرفت. او در «راهپیمایی» در نقش «چیکو بُنده» ظاهر شد که علیه برده‌داری و تبعیض نژادی مبارزه می‌کرد.

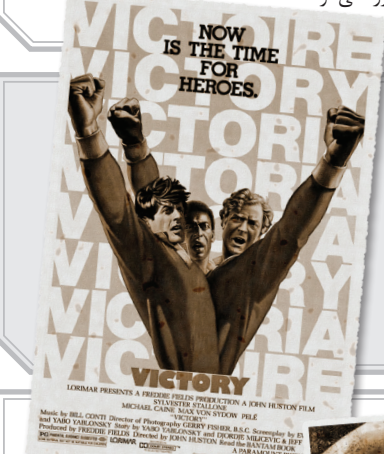

«بارون پولدار بیچاره» (میگوئل بورخس، ۱۹۷۱)

این فیلم درباره فوتبال نیست و پله هم نقش خودش را بازی نمی‌کند. او در این فیلم ایفاگر نقش شخصیتی به نام «دکتر آرائس» است.

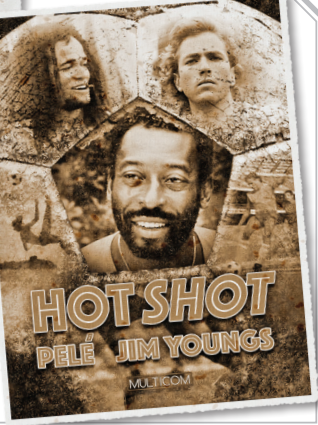
«فرار به سوی پیروزی» (جان هیوستون، ۱۹۸۱)

این فیلم برای تماشاگران ایرانی کاملاً شناخته‌شده است. پله در این فیلم در نقش «سرخوخه لویی فرناندز»، سربازی از ترینیداد، ظاهر شد. شاید پرسید چرا ترینیداد و نه برزیل؟ چون برزیل خیلی دیر، تقریباً در سال ۱۹۴۴، وارد جنگ جهانی دوم شد و حضور یک برزیلی در میانه جنگ که اتفاقات فیلم در آن ایام رقم می‌خورد، چندان باورپذیر نبود. بعد از این فیلم، پله در چند مصاحبه به شوخی گفته بود: «اگر بخوام به خودم در بازیگری نمره بدم، ۱۰ میدم.» همچنین، او به دوستانش گفته بود که در فیلمنامه اصلی قرار بود سیلوستر استالون با یک ضربه چیکو بر گردن زنده گل پیروزی تیمش باشد، اما چون این توانایی را نداشت، نقشش را عوض کردند و او را به دروازه فرستادند و پله این نقش را به عهده گرفت.

«تروست» (ریک کینگ، ۱۹۸۶)

پله در این فیلم ایفاگر نقش یک مربی افسانه‌ای فوتبال به نام «سانتوس» است که به یک فوتبالیست آمریکایی جوان راه‌وچاه موفقیت را نشان می‌دهد.

«سه چلمن و سلطان فوتبال» (کارلوس مانگا، ۱۹۸۶)

این فیلم حاصل همکاری ۲ پرند بزرگ برزیلی آن دوران بود: پله تازه بازنشسته‌شده و سه چلمن که کمدین‌های محبوب تلویزیونی بودند. فیلم ۳روز پیش از فینال جام جهانی ۱۹۸۶ که آرژانتین با رهبری مارادونا ۳ بر ۲ آلمان را برد، اکران شد و در آن سال میلیون‌ها برزیلی را به سینما کشاند. پله در این فیلم نقش گزار شگرورزشی به نام «تاسیمنتو» را بازی کرد که جایگزین دروازه‌بان مصدوم تیمی می‌شود و گل پیروزی مسابقه را به ثمر می‌رساند.

جشنواره عمار به شهرستان‌ها می‌رود

جشنواره

دبیر اجرایی سیزدهمین جشنواره مردمی فیلم «عمار» ضمن اشاره به تأخیر در برگزاری این رویداد، به ارائه توضیحاتی درباره شرایط برگزاری دوره سیزدهم پرداخت. حمید صالحی در گفت‌وگو با مهر درباره برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته برای برگزاری سیزدهمین دوره از جشنواره گفت: تولید جشنواره «عمار» از حماسه ۹ دی و حواشی مرتبط با اتفاقات سال ۸۸ بود و بر همین

انیمیشن

«لوپتو» بهترین انیمیشن
جشنواره هند

انیمیشن سینمایی «لوپتو» موفق به دریافت جایزه بهترین انیمیشن از جشنواره احمدآباد هند شد. به‌گزارش همشهری، این انیمیشن سینمایی به کارگردانی عباس عسکری و تهیه‌کنندگی محمدحسین صادقی و احسان کاوه، محصول مرکز انیمیشن سوره، جایزه بهترین فیلم انیمیشن از جشنواره احمدآباد هند را از آن خود کرد. چهارمین دوره این جشنواره که از ۲۴ تا ۲۹ دسامبر برابر با ۱۳ تا ۱۸ دی در کشور هند برگزار شد، با هدف جذب مخاطب بیشتر برای سینمای کودک در سراسر جهان شکل گرفته است و میزبان رقابت بین‌چهاره دانش‌آموز برای ساخت فیلم است و برای آنها بستری ایجاد می‌کند تا کار و مهارت‌های خود را به‌عنوان فیلمساز به نمایش بگذارند. «لوپتو» که هم‌اکنون در سینماهای سراسر کشور در حال اکران است؛ با تکنیک سه‌بعدی و برگرفته از قصه و فضایی کاملاً ایرانی، در استودیوی فراسوی ابعاد، توسط هنرمندان جوان کرمانی تولید شده است. فروش این انیمیشن در گیشه سینماهای ایران به مرز ۱۱ میلیارد تومان رسیده است. انیمیشن «لوپتو» پیش از این نیز در جشنواره یونیورسال کشور ترکیه، سبهارا کشور بولیوی و کینز کشور هند، حضور پیدا کرده بود. پخش بین‌المللی این انیمیشن سینمایی بر عهده مرکز بین‌الملل سوره است.

تئاتر

«آخرین نوار کراپ» در
تماشاخانه سیمرغ

نمایش «آخرین نوار کراپ» به کارگردانی مرتضی فرهادنیا این روزها در تماشاخانه سیمرغ میزبان علاقه‌مندان به هنرهای نمایشی است. به گزارش مهر، این نمایش نوشته ساموئل بکت است. این اثر نمایشی با رویکردی جدید با تک‌گویی بکت اجرا می‌شود و در آن به جای یک بازیگر، ۱۳ بازیگر روی صحنه هستند. نمایشنامه «آخرین نوار کراپ» داستان شخصی را به تصویر می‌کشد که خاطراتش را از طریق گوش دادن مهراد و طیفه و علی صابونچی بازیگران این نمایش او معنات به خوردن موز است و گاهی روی پوست موزها زمین می‌خورد. نوارهایی که کراپ به آنها گوش می‌دهد مربوط به ۲۹سالگی و ۲۸سالگی و ۲۹سالگی خودش است. این اثر نمایشی مانند دیگر آثار بکت، اثری ازبورد به‌حساب می‌آید و بر پایه تکرار و روزمرگی انسان مدرن بنا شده است. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: کراپ در آخرین شب زندگی در دخمه‌اش، با خود‌هایش، آخرین نوارش را ضبط می‌کند. پراسا مشرقی‌نیا، مهراد و طیفه و علی صابونچی بازیگران این نمایش هستند. دیگر عوامل این اجرا عبارتند از: کارگردان و مترجم: مرتضی فرهادنیا، دستیار کارگردان: حسین صحرائی، مدیر صحنه: فریدین راکی، منشی صحنه: نگین عبدالملکی. نمایش «آخرین نوار کراپ» تا ۹دی ماه ساعت ۲۰ در تماشاخانه سیمرغ بنیاد بی‌دل دهلوی روی صحنه بود.

دفاع مقدس

«نبرد غیر ممکن»

بعد از جشنواره کلید می‌خورد

حمید بهمنی که معمولاً در ژانر دفاع مقدس فیلم می‌سازد، به‌تازگی از سازمان سینمایی برای «نبرد غیر ممکن» پروانه ساخت گرفته است؛ فیلمی که بهمنی می‌گوید بنیاد با شتاب ساخته شود. این کارگردان، درباره پروژه تازه‌اش می‌گوید: این اثر یک اثر بزرگ ملی است که ۲سال تحقیق و پژوهش و حدود ۸سال نگارش فیلمنامه آن طول کشیده است. «نبرد غیر ممکن» در سینمای دفاع مقدس دستنه‌بندی می‌شود و ماجرای خلبانان نیروی هوایی در دوران دفاع مقدس را روایت می‌کند.

بهمنی در مورد زمان کلیدزدن این فیلم می‌افزاید: این فیلم، یک فیلم ملی محسوب می‌شود که مراحل ساخت پر جزئیات و گسترده‌ای دارد. به همین دلیل با عجله نباید سراغ تولید آن رفت؛ چراکه سرعت در تولید به کیفیت نهایی کار آسیب می‌زند، به همین خاطر مصمم هستم تا در مقطع زمانی بعد از پایان چهل‌ویکمین جشنواره فیلم فجر به مرحله تولید این پروژه وارد شویم. هم‌اکنون به‌دنبال تأمین سرمایه‌های لازم و فراموش شدن شرایط مختلف برای تولید این اثر حماسی هستیم و امیدوارم بتوانیم به‌خوبی فیلمنامه‌ای را که برای نگارش آن زحمات زیادی کشیده شده، در قالب سینما به تصویر بکشیم. حمید بهمنی پیش‌تر فیلم‌های «آخرین نبرد»، «ان مرد آمد»، «گل‌گانه شیطان» و «گام‌های شیدایی» را کارگردانی کرده و به این ترتیب «نبرد غیر ممکن» پنجمین فیلم بلند سینمایی او به شمار می‌رود. این فیلم اواخر آذرماه به تهیه‌کنندگی امیر سماواتی و کارگردانی و نویسندگی حمید بهمنی موافقت شورای پروانه ساخت سازمان سینمایی را اخذ کرد.

جشنواره در شهر تهران نداشته باشیم. شهر میزبان افتتاحیه امسال، بعد از نهایی شدن، اعلام می‌شود. جشنواره «عمار» در تمام دوره‌های برگزاری تلاش داشته است که مماس با اتفاقات و تحولات روز جامعه پیش برود و امسال هم تصمیم شورای سیاستگذاری بر این بوده است که جشنواره در یکی از شهرهایی که در بلوهای اخیر آسیب بیشتری دیده است، برگزار شود. ابتدا قصد داشتیم جشنواره در کرمان برگزار شود اما به‌دلیل برخی ملاحظات رسانه‌ای این تصمیم لغو شد و در حال بررسی گزینه‌های دیگری هستیم.

مینا هم از سال ۸۹ برگزاری این جشنواره کلید خورد. امسال هم در آستانه برگزاری سیزدهمین دوره از این رویداد هستیم و به‌گونه‌ای برنامه‌ریزی خواهیم کرد تا آیین‌های مرتبط با افتتاحیه و اختتامیه در روزهای باشد که جمعیت بیشتری امکان حضور داشته باشند. به همین دلیل مطابق برنامه‌ای که در چند سال اخیر و به بهانه هم‌زمانی با شهادت سردار سلیمانی داشتیم، امسال هم تقویم برگزاری را کمی تغییر داده‌ایم. وی تأکید کرد: می‌خواهیم برنامه‌ریزی‌ای داشته باشیم تا جشنواره «عمار» را از تهران به شهرستان‌ها ببریم و امکان دارد امسال افتتاحیه‌ای برای